

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, declarat de avocata Andriana Tăriță, în numele inculpatului

*Toncaciov Veaceslav XXXXX, născut la
XX XXXX XXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str.
XXXX XX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat
prin:*

*1) sentința Judecătoriei Drochia din
05.11.2012, în baza art. 217 alin. (3) lit. c), 90 Cod
penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a
ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice
pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a
executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 16.12.2014 - 24.10.2016,
instanța de apel: 21.11.2016 - 11.10.2017,
instanța de recurs: 30.01.2018 - 07.03.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 24 octombrie 2016, Toncaciov Veaceslav a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (2), 85 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite

funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-au încasat cheltuielile de judecată, legate de efectuarea expertizei judiciare, în sumă de 510 lei.

2. Instanța de fond a constatat că într-o perioadă nedeterminată de timp și circumstanțe necunoscute, inculpatul Toncaciou V. a intrat în posesia substanțelor narcotice a căror circulație este interzisă și a păstrat la domiciliul său din or. XXXX, str. XXXXX X, în casa de locuit și afară, în spatele casei, într-o geantă, 3 pachete din polimer de culoare neagră și 2 pachete de hârtie, substanța narcotică – marihuana, cu masa totală de 1375,31 gr. care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, toate aceste substanțe fiind depistate în rezultatul percheziției din 26 septembrie 2014 la domiciliul inculpatului.

În cadrul urmăririi penale, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina pe deplin și a indicat că este consumator de substanțe narcotice. În cadrul percheziției din septembrie 2014 la domiciliul său a fost depistată o geantă cu marihuană, pe care a strâns-o personal, și niște semințe.

Martorul Crutoi M. a relatat că efectuând percheziția la domiciliul inculpatului, acesta a predat benevol o geantă cu cânepă uscată. Ultimul a confirmat că a acumulat substanțele narcotice pentru consum personal.

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 26.09.2014, la domiciliul lui Toncaciou V., în urma percheziției efectuate, în gospodăria acestuia au fost depistate 3 sacoșe de culoare neagră și 2 pachete de hârtie cu masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, cu miros specific, asemănătoare cânepii.

Conform raportului de expertiză nr. 8015 din 28.10.2014, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, depistată și ridicată la 26.09.2014 la domiciliul lui Toncaciou V. și prezentată la examinare, reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea constituind 1375,31 gr.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca *producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile prevăzute la alin. (1), (2) sau (3), săvârșite în proporții deosebit de mari.*

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 85 Cod penal, că acesta a săvârșit o infracțiune gravă, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanță agravantă fiind reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

3. Procurorul în Procuratura raionului Drochia, Victoria Robu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită

activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 85 Cod penal, de adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința anterioară, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

Apelanta a invocat că la data comiterii infracțiunii din 26.09.2014, inculpatul avea antecedente penale, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Drochia din 05.11.2012 în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

Astfel, în acțiunile inculpatului există starea de recidivă.

Totodată, instanța de fond, nu a ținut cont de prevederile art. 85 alin. (3) Cod penal, conform cărui pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Toncaciou Veaceslav a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei numite conform sentinței din 05.11.2012, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 11 octombrie 2017.

A fost respinsă cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare de 510 lei, legate de efectuarea expertizei chimice.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a respectat normele procesuale și a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, concluzionând corect referitor la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, just a reținut în sarcina acestuia circulația ilegală a substanțelor narcotice exprimată prin procurarea și păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, însă eronat a indicat și semnele calificative producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice psihotrope sau a analoagelor acestora săvârșite în proporții mari or, inculpatului nu i-a fost înaintată astfel de învinuire, acțiunile lui urmând a fi încadrate corect în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică procurarea și păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

În același timp, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Or, inculpatul are antecedente penale nestinse, săvârșind infracțiunea în stare de recidivă, prin sentința din 05.11.2012 fiindu-i stabilită pedeapsa complementară

– privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, care la momentul comiterii infracțiunii incriminate nu era executată.

Totodată, instanța de fond a neglijat și prevederile art. 85 alin. (3) Cod penal, conform cărora pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară.

Astfel, pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită urma să fie mai mare de 4 ani închisoare or, pedeapsa aplicată prin sentința din 05.11.2012 nu a fost executată.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, în stare de recidivă, ca circumstanță atenuantă fiind stabilită recunoașterea vinovăției, iar ca agravantă - comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

5. Avocata Andriana Tăriță a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că pedeapsa stabilită prin decizia instanței de apel este prea aspră or, inculpatul a conștientizat greșeala comisă, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele săvârșite.

Acesta este invalid de gradul III, are un copil minor la întreținere, iar soția lui a decedat, circumstanțe în care acestuia urmează a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420-422, 427 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 34 alin. (1), 85 alin. (1) și (3) Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa

convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Circumstanțele enunțate denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Andriana Tăriță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în privința inculpatului Toncaciov Veaceslav XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco